

Mesél a messzir?I jött asszony

2018 december 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ági néni módfelett tanulságos esete...

Még jó tizenöt éve történhetett, hogy megkértek, ugyan beszélgessek már a francia nemzetközi rádió Budapestre érkezett munkatársával. Az illet? utána megmutatta, hogy még kiknek a nevét írták fel neki, hogy érdemes lenne felhívnia. A lista elég egyoldalú volt; talán kitalálják, hogy melyik irányban. Ezért aztán azt sem úgy képzelem, hogy Heller Ágnes nyugdíjas filozófusnak órákig kellett csengetnie a balliberális párizsi lap, a nagyjából az ottani

Népszavának megfelel? Libération szerkeszt?ségének ajtaján, hogy kijöj?n végre a portás, és szóba álljanak vele. Mindenesetre a vele készült interjú a napokban megjelent, a Libération pedig van olyan kedves, és nem kér t?lünk pénzt azért, hogy elolvassuk az interneten.

Vagy nem is olyan kedves. Az interjúban ugyanis hemzsegek az olyan – id?nként egymásnak is ellentmondó – állítások, amelyeken az ember nem tudja, hogy sírjon vagy nevéssen. Rá-adásul pár hónap elteltével már másodszor lett rajtam úrrá egy rossz érzés: mint e hasábokon akkor beszámoltam róla, Valki László nemzetközi jogász egy tévéinterjúja után sem értettem, miért járják le magukat id?s értelmiségek politikailag célzott, ám számukra vajmi kevés intellektuális hasznot hozó médianyilatkozatokkal.

Heller Ágnes a francia lapban többek között a következ? állításokat teszi: a jelenlegi magyar politika leírására nem helyes a populizmus kifejezést használni, mert például Hugo Chávez néhai venezuelai vezet? volt populista, „hiszen ? valóban a népet támogatta”. (Chávez elérte – tesszük hozzá mi –, hogy már vécépapírt se lehessen kapni Caracasban, ellenben órákat kelljen sorban állni és üzleteket fosztogassanak a nélkülöz?k. Szép baloldali vívmány. Persze a nép érdekében.)

Magyarország esetében azonban – állítja a messzir?l Párizsba érkezett asszony, aki, ahogy a mondás tartja, azt mond, amit akar – olyan oligarchiát hoznak létre, amelyben „a szegény szegényedik, a gazdag pedig gazdagodik. Inkább etnikai nacionalizmusról vagy etnonacionalizmusról kell beszélni. A kormányzásnak ez a módja a fajra épül, még ha ezt nyíltan nem is fogalmazza meg. De jól látszik ez Magyarországon, ahol Orbán Viktor megkülönbözteti a nemzethez való tartozást és az állampolgárságot, szemben azzal, ahogyan Franciaországban a két elem összekapcsolódik. A magyarokhoz szól, beleértve azokat, akik külföldön élnek, miközben nem tör?dik a nem magyarokkal, akik pedig az országának az állampolgárai.”

Ezen a ponton a francia újságírónak vissza kellett volna kérdeznie, hogy ugyan milyen oligarchia az, amelyet 2,82 millió magyar szavazó támogat (tippünk: szép nagy, vágósúlyban lehet már), illetve hogy a mintegy kilencven százalékban a magyar nemzetiség lakta Magyarországon ugyan kik?l állnak azok a – Heller saját szóhasználatával – „fajok”, amelyek képvisel?it a magyar politika állítólag negligálja?

Éppen az szerepel számos, a migrációs válságra adott magyar reakciókról szóló nyugati elemzésben is, hogy a kelet-közép-európai országok azért nem nyitottak Európán kívüliek betelepítésére, mert történelmük?l adódóan viszonylag homogén népeiséget alkotnak, például azért, mert nem voltak gyarmataik.

Rákérdeznénk: csak nem a cigányokról (romákról) gondolja úgy Heller Ágnes, hogy – egyébként az alaptörvénnyel ellentétesen, hiszen abban az áll, hogy a nemzetiségek államalkotó tényez?k – negligálja ?ket a magyar politika? Ha így van, kérdezze meg magukat a romákat, például Járóka Líviát, az Európai Parlament els? roma képvisel?jét!

De Heller – mint igazi besserwisser, tudálékoskodó – máris vágja a választ. „A cigányok nagy része Orbán Viktorra szavazott”, állítja az interjúban. Érdekes, ahol én voksoltam, sem azt nem kérdezték, kire szavazok, sem pedig azt, hogy cigány vagyok-e, ám meglehet, Hellerék falujában ez máshogyan van. De ha valóban ez a helyzet, akkor mivel magyarázható, hogy olyanok szavaztak „nagy részben” Orbánra, akiket ? negligál? Talán nem ismerik fel az érdekeiket? Filozófusokra lenne szükségük, hogy felismertessék velük azokat?

De térjünk vissza ahhoz az állításhoz, miszerint oligarchia jön létre, a szegények szegényebbek, a gazdagok gazdagabbak lesznek. A legjobb tudomásom szerint jelent?s béremelkedések voltak és vannak Magyarországon, történelmi csúcsot ért el a rendszerváltás óta a foglalkoztatottság, és úgy vélem, a Fidesz választási gy?zelméhez nagyban hozzájárult, hogy tömegek lettek elégedettebbek – ha nem is teljesen elégedettek – az egzisztenciális helyzetükkel a nyolc évvel ezel?ttihez képest.

Hozzáteszem: ezt csak er?sen vélelmezem, mert (én legalább elismerem) nem vagyok járatos foglalkoztatás- és szociálpolitikai kérdésekben. Azt viszont biztosan tudom, hogy az egyenl?tlenségek növekedésének – már ha valóban növekszenek – semmi köze nincs az uralmi formákhoz, a demokráciához vagy az oligarchiához. Kínában és az Egyesült Államokban is n?nek az egyenl?tlenségek, noha az el?bbi kommunista diktatúra, az utóbbi pedig demokrácia.

Érdemes kitérni a magyar és a francia állampolgárság-fogalom közötti különbségre is, ha már a filozófus szóba hozta. Franciaországban az ?shonos nemzetiségeket egy er?sen központosító politika gyakorlatilag bedaráltta, és – kérte, nem kérte – mindenkit franciává tett.

Nagyítóval se keressen senki a párizsi nemzetgy?lésben nemzetiségi szószólót vagy képvisel?t, ellentétben a magyar Országgy?léssel. Ehhez jön hozzá a gyarmatosítás öröksége, ami a magyar esetben értelemszer?en hiányzik, hiszen nem voltak gyarmataink. Az, hogy Franciaországban mindenki francia – legalábbis papíron –, tökéletesen alkalmas a párhuzamos társadalmak, no-go zónák, társadalmi beilleszkedési zavarok elkend?zésére. Legalábbis egy darabig.

Ha ugyanis nem lennének ilyen zavarok, például a több millió, Európán kívülr?l érkezett muszlim egy részének esetében, akkor nem szavazott volna tavaly 10,6 millió ember Marine Le Penre. És másnak az elkend?zésére is alkalmas. Heller Ágnes logikáját követve például a demokrácia szép példajaként kellene ünnepelnünk az újkaledóniai népszavazást, amelyen a többség a Párizstól való elszakadással szemben foglalt állást. Csak éppen ebb?l nem derül ki a valóság: annyi európaít telepítettek be az ?slakos kanakok mellé, hogy el?bbiek leszavazzák az utóbbiakat.

Magyarország történelme máshogy alakult. Területének és lakosságának jelent?s részét elcsatolták, így a Kárpát-medencében az országhatárokon kívül is élnek nagy magyar közösségek. Az ? helyzetükre a magyar vezetésnek már csak az alaptörvény értelmében is tekintettel kell lennie; más megfogalmazással, de ez a kötelezettség a 2011 el?tti alkotmányban is szerepelt.

Ha egy párizsi újságírónak fogalma nincs Közép-Európa történelméről, akkor segíteni kell neki megérteni, nem pedig elrettent? példaként idézni, hogy Budapest „faji alapon”, a „külföldön” él? magyarokhoz szól. Mert ugyan filozófiában sem vagyok er?s, de valami azt súgja: valósággá nem válik valami pusztán attól, hogy nagy hangon híresztelik.

Sz?cs László - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

